

Тазкия 176-дарс. Аллоҳ мутакаббирларни сўймас

20:00 / 12.03.2022 3969

Имом Заҳабий ва бошқа уламолар кибрнинг гуноҳи кабира эканини таъкидлаганлар.

Аллоҳ таоло Бақара сурасида шундай марҳамат қиласди:

نَمَ نَأَلَ وَرَبْكَتْسَأَوْيَبْأَسِيلْبِإِلِإِوُدْحَسَفَمَدَآلِإِوُدْحَسَلَكَعَالَمَلَلِإِنْلُقْذِإِوْنِرْفَأَكْلَا

«Эсла, фаришталарга: «Одамга сажда қилинглар!» дедик, бас, сажда қилдилар, фақат иблисгина бош тортди, мутакаббирлик қилди ва кофиirlардан бўлди» (34-оят).

Қаранг! Мутакаббирлик иблисни куфрга ва Аллоҳ таолонинг лаънатига олиб борди.

Аллоҳ таоло Наҳл сурасида марҳамат қиласди:

مَرَجَأَنُورْبَكَتْسُمْمُهَوْرَكَنْمُهُبُولْقَرَخَأَلَابَنُونْمُؤْيَأَلَنِيَّلَأَفُدِحَأَوْهَلِإِمُكْهَلِإِنِيرْبَكَتْسُمْلِإِبْخُيَأَلُّنِإِنُونْلُغْيِأَمَوَنُورْسُيَأَمُمَلَعْيِأَلَلِإِنِ

«Илоҳингиз ягона Илоҳдир. Охиратга иймон келтирмайдиганларнинг қалблари инкор қилувчидир, ўzlари эса мутакаббирдирлар. Ҳеч шубҳасиз, Аллоҳ нимани сир туваётганларини ҳам, нимани ошкор қилаётганларини

ҳам биладир. Албатта, У мутакаббирларни сүймас» (22-23-оятлар).

Бир тоифа инсонларнинг иймонсиз, кофир бўлишларига уларнинг ўзлари сабабчидирлар. Иллат, дард, фасод кофириларнинг иchlарида бўлади. Уларнинг қалблари иймонга далолат қилувчи оят-белгилардан ибрат олмай, уларни инкор қиласди. Ўзлари эса Аллоҳга бўйсунишни, Пайғамбарга эргашишни ор биладилар, мутакаббирлик қилиб, ўзларини юқори тутадилар.

Аллоҳ таоло уларнинг барчасини яратган Зотдир. Уларнинг барча сирларини ҳам, ошкор ишларини ҳам билади. Жумладан, Аллоҳ таоло уларнинг қалблари ҳақиқатни инкор этаётганини ҳам, ўзлари мутакаббирлик қилаётганларини ҳам билиб туради. Шу боисдан ҳам «Албатта, У мутакаббирларни сүймас».

Чунки мутакаббирлардан яхшилик чиқмайди. Улар куфрни ихтиёр қиласиган одамлардир.

«**إِلَّا قَمَّلَ سَوْهُ يَلْعُولُ لِلَّا يَلْصَبُ نَدَعُ ، وَنَعْهُ لَلَّا يَضَرِّبُ هَوْنَبَةَ ثَرَاحَ نَعْ**
أَلَّا هُرَبَ أَلَّا هَلَّا يَلْعَمْ سَقْأَ وَلَرِفْعَ أَصَّتُمْ فِيَعْضُلُكَ إِنْجَلِلَأَبْ مُكْرِبْخُ أَلَّا
نَأْحِيَشْلَأَوَرْ . إِرْبَكْتُسُمْ طَأْوَجْ لُثْعُلُكَ إِرْآنَلَلَأَلَأَبْ مُكْرِبْخُ أَلَّا

Ҳориса ибн Вахб розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Сизларга аҳли жаннатнинг хабарини берайми? Ҳар бир заифҳол ва заифҳол саналгандир. Аммо Аллоҳга қасам ичса, У Зот унинг қасамини юзага чиқаради.

Сизларга аҳли дўзахнинг хабарини берайми? Ҳар бир қўпол, саркаш ва мутакаббирдир», дедилар».

Икки шайх ва Термизий ривоят қилишган.

«**لُحْدَى أَلَّا قَمَّلَ سَوْهُ يَلْعُولُ لِلَّا يَلْصَبُ نَدَعُ ، وَنَعْهُ لَلَّا يَضَرِّبُ هَوْنَبَةَ ثَرَاحَ نَعْ**
وَلَرِقَ يَفْدَحُ أَلَّا نَجَّلِلَأَلَّا قَمَّلَ دَرَخَةَ بَحْلَقَ يَفْدَحُ أَرَانَلَا
ءَاءِيْرَبْكَ نَمَلَ دَرَخَةَ بَحْلَقَ يَفْدَحُ أَلَّا قَمَّ».

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қалбидә бир дона ачитқи уруғи оғирлигіда иймени бор одам дүзахга кирмайды. Қалбидә бир дона ачитқи уруғи оғирлигіда кибри бор одам жаннатта кирмайды», дедилар».

يَفَنْ أَكْنَمَهُنْجَلِأُلْحَدَىٰلَ «بِلْأَقَمَلَسَوْهَيَلَعُهَلَلَا يَبَنْلِإِنَعُهَنَعَوْهُلْعَنَوْأَنَسَحُهُبَوْثَنُوكَيْنَأَبَحْرَلَلِإِنَإِلْجَرَلَلِإِنَإِرْبَكْنَمَهُرَدُلَأَقْثَمَهُبَلَقَأَمُهَأَوَرَ «سَنْلِأُطَمَعَوْقَحَلِأُرَطَبُرْبَكْلَا هَلَامَجَهَلَلِإِنَإِلَأَقَأَنَسَحَيَذْمَرَتَلَأَوْمَلَسُمَ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қалбидә зарра оғирлигіда кибри бор киши жаннатта кирмайды», дедилар».

«Киши кийими гүзәл бўлишини, пойабзали гүзәл бўлишини ёқтиради-ку?» деди бир одам.

«Албатта, Аллоҳ гүзалдир ва гүзалликни севади. Кибр ҳақни инкор қилиш ва одамларни ҳақир санашдир», дедилар».

Иккисини Муслим ва Термизий ривоят қилишган.

«بِلْأَقَمَلَسَوْهَيَلَعُهَلَلَا يَبَنْلِإِنَعُهَنَعَوْهُلْعَنَوْأَنَسَحُهُبَوْثَنُوكَيْنَأَبَحْرَلَلِإِنَإِلْجَرَلَلِإِنَإِرْبَكْنَمَهُرَدُلَأَقْثَمَهُبَلَقَأَمُهَأَوَرَ «مَلْسُمُهَأَوَرَ «رْبَكْتَسُمُلَئِاعَوْهُبَّادَكْكَلَمَوْهَنَأَزْحَيَشُهَمِلَأَ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

«Қиёмат куни уч тоифага Аллоҳ гапирмайды, уларни покламайды ва уларга назар ҳам солмайды. Уларга аламли азоб бўлади: зинокор чол, кazzоб подшоҳ ва мутакаббир камбағал».

هُلَلَا يَبَنْلِإِنَعُهَنَعَوْهُلَلَا يَضَرَهُدَجَنَعَهُبَيَعْشَنَبَوْرَمَعَنَعَهُلَلِإِنَأَثَمَأَمَأَيَقَلَهُمَوَيَنُورَبَكَتْمَلِأَرَشْحُي «بِلْأَقَمَلَسَوْهَيَلَعُهَلَلَا يَفَرَّزَلَلِإِنَإِلَأَجَرَلَلِإِرَوْصَ

مُولْعَتَ سَلُوبَ مَسْيَ مَنَّاجَ يِفِنْجَسَ لَإِنْوُقَاسْيَفَ إِنْأَكَمَلُكَ نَمَلَذَلَأُمَشْعَي
يِذْمَرَّتَلَأُهَارَ. «لَأَبَحْلَأَهَنَيَطَرَانَلَأَلَأَرَاصُعَنَمَنَوَقْسَيَ رَأَيْنَلَأَرَانَ.

Амр ибн Шуъайбдан, у отасидан, у бобосидан розияллоҳу анҳум ривоят қиласиди:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мутакаббирлар қиёмат куни кичик қизил чумоличаларга ўхшаган кишилар суратида ҳашр қилинадилар. Уларни ҳар макондан хорлик қоплаб олган бўлади. Бас, уларни жаҳаннамдаги Буулиса номли қамоқقا ҳайдаб борилади. Уларнинг устида оловларнинг олови бўлади. Улар аҳли дўзахнинг йиринги – тийнатул хабол или суғорилади», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

«Рұхий тарбия» китоби асосида тайёрланди